

[Holstein.]

ning at tage Ansvaret for en udvidet Jordudstykningslovgivning, saaledes at der af Staten i Løbet af ca. 10 Aar anvendtes 600 Mill. Kr. til Oprettelse af ca. 4 000 Husmandsbrug aarlig; hvis man regner Gennemsnitsprisen for et saadant Husmandsbrug til ca. 15 000 Kr., og det kan vi vel, hvis vi medtager de dyre Aar den Gang og siden, vil det netop passe, at der i Løbet af 10 Aar kunde oprettes ca. 4 000 Husmandsbrug aarlig til et samlet Beløb af 600 Mill. Kr. Jeg tror, at selv det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen, som den højtærede Landbrugsminister den Gang forgæves raadede til at slaa koldt Vand i Blodet, nu er kommet til det Stadium og til den Erkendelse, at disse Ord fra 1921 gentager han ikke mere her i Salen.

Men nu er Spørgsmaalet jo, som det ærede Medlem Hr. Ulrich gjorde opmærksom paa, om Fremtiden, for nu er vi jo naaet dertil, at Lensafløsningsen i alt væsentligt er fuldbyrdet. Man har fra radikal og socialdemokratisk Side ønsket for enhver Pris at faa Udstykningen paa Grundlag af Lensafløsningsloven og den dertil knyttede Lov om Jord i offentligt Eje gennemført saa hurtigt og saa forceret som muligt uden at tænke paa og uden at ville tage Stilling til, om de Erfaringer, der allerede var indvundet i de forløbne Aar med Hensyn til denne Jordlovgivning, ikke gjorde det rimeligt at tage det Spørgsmaal op, om Jordfonden nu ogsaa virkelig anvendes paa den mest rimelige og betimelige Maade.

Jordlovene er jo først og fremmest — det har jeg faaet den højtærede Landbrugsministers Ord for allerede i Foraaret 1921 — at betragte som en social Reform, ikke derimod som en nationaløkonomisk Reform, i hvert Fald ikke, om jeg saa maa sige, i liberalistisk økonomisk Forstand, altsaa ikke som en Reform, der tilsigter rent rentabilitetsmæssigt at forbedre den samlede økonomiske Samfundshusholdning her i Landet, for set fra det Synspunkt vilde disse Love falde uhjælpe ligt igennem, men som en social Reform tilsigtende at skabe egne Hjem paa Landet for dertil egnede Ansøgere, fortrinsvis blandt Landarbejderne, da Landarbejderne selvfølgelig gennemgaaende har bedre Betingelser for at drive et Landbrug paa 10 Tønder Land, end Byarbejderne har.

Men naar man ser Jordlovene ud fra dette Synspunkt, som en social Reform, var det saa ikke rimeligt nu med Fremtiden for Øje at tage Spørgsmaalet om Anven-

delsen af Jordfondens Midler op? Det er jo ikke ringe Beløb, der indkommer i Afdrag og Renter; naar hele Lensafløsningsen har fundet Sted, Præstegaardsjorder o. s. v. er udstykket, og Renter og Afdrag begynder at indkomme i fuldt Sving, kan vi vel regne med, at der aarligt vil indkomme i alt 10 Mill. Kr. (Afbrydelse). Ja, der skal ikke mangle meget, mellem 8 og 10 Mill. Kr. da, og Beløbet forøges jo med Rente og Rentens Rente.

Vil det da ikke være rimeligt at tage under Overvejelse, om disse Midler ikke kunde anvendes paa en socialt hensigtsmæssigere og retfærdigere Maade end ved udelukkende for al Fremtid at anvendes paa samme Maade som hidtil, nemlig til Oprettelse af egne Hjem paa Landet, samtidig med at vi opretholder den gamle Statshusmandslovgivning?

For et Par Aar siden blev det Beløb, der hidtil var bevilget paa Finansloven til Oprettelse af Statshusmandsbrug efter den gamle Statshusmandslov, nedsat fra 12 Mill. Kr. til 8 Mill. Kr. med den Motivering, som jo er velkendt, at det gjaldt om at indføre Parikronen i Statshusholdningen. Men saa vidt jeg erindrer, blev det i Betænkningen til Forslaget foreslaaet — og jeg tror endda, at de Konservative var med til at foreslaa det —, at som Følge af denne Parikrone-Nedskæring paa dette Omraade skulde denne Lovs Bevilling suppleres med Tilskud fra Jordfonden.

Vil det ikke være rimeligt at tage under Overvejelse — ud fra det Synspunkt, som det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen saa rigtigt sluttede med at fremhæve, at det gælder om at skabe en social Folkelov og ikke en social Klasselov —, om man ikke i Fremtiden burde omlægge Anvendelsen af de Midler, der indkommer til Statens Jordfond, saaledes, at disse i langt højere Grad end hidtil kunde komme ogsaa Arbejderbefolkningen i Byerne til gode? Det er jo en Lovgivning, som angaar Hjælp til Selvhjælp, social Hjælp fra Staten til dygtige Arbejderes Selvhjælp, til Hjælp for dem, der har vist, at de selv kan og selv vil, og at det, der er dem mest af alt magtpaaliggende i deres Arbejde, og det, som er deres Ønskers og Bestræbelsers Maal, er at skabe sig et solidt og tilfredsstillende eget Hjem. Skulde disse Bestræbelser og denne Trang fra Byarbejdernes Side ikke af Staten lige saa vel imødekommes som den samme Trang og de samme Bestræbelser i Landarbejderbefolkningen?